

Χιώτου, Ἐπιστολή εἰς Ἅγιον Διονύσιον, σ. 14

Ροῦ 605

Μιχαήλ

ὑπὸ τοῦ π. Χιώτου δημοσιεύεται ἡ ἑορμὴ βεβαίως ἐπὶ τοῦ ἀπὸ 22 ἰουλίου
1621 ἐχθράτου τοῦ Διονυσίου Σιγέρου:

« Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν. ἰβζι ἡμέρα 23 τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἔνεφα-
νίσθη ἑνώπιον ἑνὸς νοταρίου καὶ τῶν ματῶθεν γεγραμμένων μαρτύρων ὁ κύρ-
σεφάρης ἱεροδιάκονος ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Ἀγριοκρή-
του ἀπὸ ὁρδινιά τῶν ἐρημοῦ πατέρων τὴν ὁρίσθαι ἀπόρρην γενεὴν ἀπὸ χαρὸς
τοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Διονυσίου τοῦ Σιγέρου, γενεὴν εἰς τοὺς ἰβζι ἰουλίου 22
ἐρημοῦ τῶν ματῶθεν μαρτύρων Σινιοῦ Τζαφάρια Κεφίρ, καὶ Μισέρ

Μιχαήλ Ρούσου, θύγον υπογράψει με μίαν ποστικήν σβυμένην, με έφε-
μαδεοδύνην, ότι η όπισθεν απόφασις είναι ρατιφικαρισμένη από τά άττα
της παντοκραρίας, και βεβλωμένη ως μαρτυρίας των ανωθεν.

» Τζαμαρίας Καρρίτης μαρτυρώ ως ανωθεν με μίαν ποστικήν σβυμένην.

» Μιχάλης ο Ρούσος μαρτυρώ τα ανωθεν. »